

LIKKUTEI TORAH • ROSH HASHANAH • MAAMAR 5

להבין ענין הפסוק מי אל כמוך וגו' שהוא...

Para Compreender o Versículo
“Quem é um D'us como Tu”

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak

LikuteiTora.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

likuteitorah.com/pt/likutei-torah/rosh-hashanah/5/

1 להבין ענין הפסוק מי אל כמוך וגוי שהוא פי' לייג מדות שבתורה. והנה אל הוא חסד כמ"ש חסד אל כל היום.

Para compreender o significado do versículo “Quem é um D'us (Kel) como Tu”, etc., que explica os Treze Atributos [de Misericórdia] da Torá. Ora, Kel é Chessed (bondade), como está escrito: “A bondade de Kel dura todo o dia.”

ופי' מי בעל חסד כמוך שהחסדים שלך מתפשטים לאין קץ מאור א"ס ב"ה למקום נמוך מאד שלך נמשל למים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך מאד.

E o significado é: quem é senhor da bondade como Tu? Pois Tuas bondades se estendem sem limite, da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, até um lugar muito baixo; por isso [a bondade] é comparada à água, que desce de um lugar elevado para um lugar muito baixo.

2 ודרך שיוכלו החסדים לירד לבחי' מטה מאד מפרש ואומר נושא עון ועובר על פשע. פי' מה שהוא עדיין בבחי' עון

E a maneira pela qual as bondades podem descer até um nível muito baixo [o profeta] explica ao dizer: “Ele carrega a iniquidade e passa por cima da transgressão.” Isto é: aquilo que ainda está no nível da iniquidade (avon),

הנה הוא מגביה ונושא למעלה ומה שהוא בבחי' פשע שהוא בחי' יותר בעביות ואינה יכולה

Eleva e carrega para o alto; mas aquilo que está no nível da transgressão (pesha), que é um nível de maior densidade e não pode

לעלות וכתוב עוונותיכם היו מבדילים וטהור עינים מראות ברע ואינם יכולים החסדים לרדת שם לכן עובר ודורך על פשע שלא יפסיקו כו'.

subir — e está escrito: “Vossas iniquidades separaram”, e “[Vós sois] puros demais de olhos para contemplar o mal”; por isso, as bondades não podem descer até lá — portanto, Ele passa por cima e pisa sobre a transgressão, para que ela não interrompa, etc.

רק כ"ז [כל זה] הוא באם שהוא לשארית נחלתו כו'. כמ"ש בגמרא פ"ק [פרק קמא] דראש השנה (י"ז א') וע' רבות ר"פ נצבים וכפ' בשלח (פכ"ו) מגילה (כ"ח א').

Mas tudo isso se aplica somente quando é “para o remanescente de Sua herança”, etc., como consta na Guemará, no primeiro capítulo de Rosh Hashanah (17a); e veja Midrash Rabbah, no início da Parashat Nitzavim, e na Parashat Beshalach (capítulo 26); [e] Megillah (28a).

וביאור הדברים דרך פרט הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד ובוהר אמרו תשובה תשוב הי' עילאה הי' תתאה.

A explicação detalhada do assunto é a seguinte: nossos Sábios, de abençoada memória, disseram: “Grande é a teshuvá (retorno), pois alcança o Trono da Glória”; e no Zohar disseram: “Teshuvá é tashuv hei, ‘a letra hei retorna’”: a hei superior [e] a hei inferior.

ולהבין זה צריך להבין מהות התשובה כי העולם טועים לומר דוקא אנשים פחותי הערך ובעלי עבירות הם הם הצריכים לתשובה והאמת אינו כן כי מאחר שעיקר התשובה היא בהי' תתאה ועילאה ואיש בער לא ידע.

Para entender isso, é preciso compreender a essência da teshuvá. Pois as pessoas erram ao dizer que são especificamente as pessoas de pouco valor e os transgressores que precisam de teshuvá. Mas a verdade não é essa, pois a essência da teshuvá está na hei inferior e na hei superior, e “o homem embrutecido não sabe”.

אמנם באמת אמרו זה על אנשים יושבי אהל ולומדי תורה שתורה שבכתב היא הי' עילאה ותושבע"פ [ותורה שבעל פה] היא הי' תתאה וכשמפסיק מהם ועוסק בהבלי עולם צריך לחזור ולהשיב ההי"ן אלו למקורם וזהו דרך כלל.

Na verdade, porém, eles disseram isso a respeito das pessoas que se sentam na tenda e estudam Torá: pois a Torá Escrita corresponde à hei superior, e a Torá Oral, à hei inferior; e, quando alguém se afasta delas e se ocupa com as vaidades do mundo, deve voltar e fazer essas letras hei retornarem à sua fonte. Esta é [a explicação] em termos gerais.

ודרך פרט הנה התבוננות בגדולת הי' ועיון תפלה וכוונתה במחשבה הוא בחי' הי' עילאה וכשמוציאם בפה בעסק התורה והתפלה היא בחי' הי' תתאה.

E, em particular: a contemplação da grandeza de D'us, a concentração na oração (iyun tefilá) e a intenção nela, no pensamento, correspondem ao nível da hei superior; e, quando alguém as expressa com a boca, no estudo da Torá e na oração, isso corresponde ao nível da hei inferior.

3 והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שבעה דברים קדמו לעולם ואחת מהן התשובה [ע"י בבראשית רבה פ' א'] והענין כי הנה עיקר התשובה היא בלב שהיא בחי' ה' עילאה דהיינו לכות הנפש אליו ית'.

Ora, nossos Sábios, de abençoada memória, disseram que sete coisas precederam o mundo, e uma delas é a teshuvá [veja Bereshis Rabbah, capítulo 1]. A explicação é que a essência da teshuvá está no coração, que corresponde ao nível da hei superior: isto é, o anseio da alma de expirar (kelot ha-nefesh) em direção a Ele, bendito seja.

4 והיינו ע"י שמתבונן שכל העולם הוא תחת הזמן שיתא אלפי שני כו' ואפילו ימות המשיח ותחיית המתים הוא בזמן והזמן הוא נברא להחיות העולמות עליונים ותחתונים שעל ידי י"ב צירופי הוי' שמתחדשים בכל יום

Isto é, por meio da contemplação de que o mundo inteiro está sujeito ao tempo — “seis mil anos” etc. — e de que até os dias de Mashiach e a Ressurreição dos Mortos estão dentro do tempo; e o tempo é uma criação, destinada a dar vida aos mundos superiores e inferiores, pois por meio das doze permutações do [Nome] Havayá, que se renovam a cada dia,

דהיינו בכל שעה צירוף אחד הוא מהוה ומחיה העולמות עליונים ותחתונים [ובכל לילה י"ב צירופי isto é, a cada hora uma permutação faz existir e dá vida aos mundos superiores e inferiores [e, a cada noite, as doze permutações de

אדנ"י] והחיות רצוא ושוב פ"י שהחיות שהיה ע"י צירוף הראשון עולה למקורו ויורד החיות אח"כ על ידי צירוף השני שאל"כ [שאם לא כן] היה די בצירוף אחד

Ado-nai], e a força vital (chayut) está em “corrida e retorno” (ratzo vashov): isto é, a força vital que veio por meio da primeira permutação sobe à sua fonte e, depois, a força vital desce por meio da segunda permutação; pois, caso contrário, uma única permutação teria bastado.

ולכן מזה נמשך בחינת עבר ועתיד שהחיות הראשון מסתלק ונכלל במקורו מלמטה למעלה ויורד ונמשך חיות אחר מלמעלה למטה ונעשה בחי' זמן [והוא כמשל המורה שעות שקורין זייגער בל"א [בלשון אשכנז]].

Por isso, disso decorre o aspecto de passado e futuro: a primeira força vital se retira e se incorpora à sua fonte, de baixo para cima, e outra força vital desce e é atraída de cima para baixo; assim, vem a existir o aspecto do tempo [e isso é semelhante ao exemplo do ponteiro das horas, chamado em íídiche de zeiger].

5 ולכן נקי שעה פיי הפונה שפונה החיות מלמעלה למטה בבחי' רצוא ושוב וכן הלב שבו עיקר חיות

האדם שהוא עולם קטן הוא דופק תמיד מחמת שהחיות הוא ברצוא ושוב [ועמ"ש מזה סד"ה

Por isso, é chamada shaá (hora), isto é, “voltar-se”, pois a força vital se volta de cima para baixo, na modalidade de correr e retornar. Do mesmo modo, o coração, no qual reside a principal força vital do homem — sendo o homem um mundo em miniatura —, pulsa constantemente, porque a força vital está em correr e retornar [e veja o que está escrito a esse respeito no fim do discurso que começa

כי כאשר השמים החדשים] והנה מבשרי אחזה אלוה כמו למשל באדם שיש לו איזה ענין לדבר

“Pois, assim como os novos céus”]. Ora, “Da minha carne contemplarei a D'us”: a título de analogia, uma pessoa que tem algum assunto a dizer —

הנה הדברים חקוקים על לבו כולם כאחד כל מה שיוכל לדבר ולפרוט בשפתיו בשעה ושתים.

tem as palavras todas gravadas no coração de uma só vez, tudo o que poderia dizer e expressar com os lábios ao longo de uma ou duas horas.

כך כביכול למעלה מקור החיות והצרופים שהוא חיי החיים אור א"ס ב"ה שם אין שום התחלקות זמן

עבר הוה ועתיד

Assim também, por assim dizer, no Alto: a fonte da força vital e das combinações, que é a Vida de todas as vidas, a Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele — ali não há absolutamente nenhuma divisão do tempo em passado, presente e futuro,

כי שם נכללו כולם כאחד והרי יש בכחו להוות ולחיות עוד כמה פעמים שיתא אלפי שני כו'

pois ali todos estão incluídos como um só; e, de fato, ela tem o poder de trazer à existência e dar vida por muitas outras vezes “seis mil anos”, etc.,

וכמה שמיטין ויובלין עד אין סוף ותכלית רק כשהחיות נמשך מלמעלה למטה להחיות העולמות נעשה

בחי' זמן

e muitos ciclos sabáticos e Jubileus, sem fim nem limite. Somente quando a força vital é atraída de cima para baixo, para dar vida aos mundos, surge a dimensão do tempo.

וכן קודם שנברא העולם לא היה בחי' זמן כלל [ועמ"ש בביאור ע"פ יונתי גבי כי לא מחשבותי מחשבותיכם] והנה כתיב אני ה' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא העולם כו'.

Do mesmo modo, antes de o mundo ser criado, não havia absolutamente nenhuma dimensão de tempo [e veja o que está escrito na explicação sobre o versículo “Minha pomba”, a respeito de “Pois Meus pensamentos não são os pensamentos de vocês”]. Ora, está escrito: “Eu, Havayá, não mudei”, e “Tu és Ele antes de o mundo ser criado”, etc.

פ"י כמו שהיה יחיד ומיוחד קודם שנברא כן עתה יחיד ומיוחד ממש אחר שנברא כמ"ש אתה הוא ה' לבדך ואע"פ [ואף על פי] שנברא העולם לזה אומר אתה עשית וגו'.

Isto é: assim como Ele era único e singular antes de [o mundo] ser criado, também agora, depois de criado, Ele é verdadeiramente único e singular, como está escrito: “Tu és Ele, Havayá, somente”. E, embora o mundo tenha sido criado, a isso se refere o que está escrito: “Tu fizeste”, etc.,

6 ואתה מחיה וגו'. כי ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] ובה' נברא העוה"ז. והם כל סדר הזמנים ואפילו ימות המשיח ותחיית המתים שאינם אלא בחי' יו"ד וה"א.

“e Tu dás vida”, etc. Pois com o yud foi criado o Mundo Vindouro, e com o hei foi criado este mundo; e estes constituem toda a ordem dos tempos, inclusive os dias de Mashiach e a Ressurreição dos Mortos, que não são mais do que o nível do yud e do hei.

והוא למשל כמו באדם אות א' נגד כל דבורים שלו שיכול לדבר כל ימי חייו אינו נחשב לכלום כך כל העולמות עליונים ותחתונים כולא קמ"י [קמיה] כלא חשיב.

Isso pode ser ilustrado pela analogia com uma pessoa: uma única letra, comparada com todas as palavras que ela pode pronunciar durante todos os dias de sua vida, não representa absolutamente nada. Assim também, todos os mundos, superiores e inferiores: “tudo diante Dele é considerado como nada”.

7 וז"ש [וזהו שכתוב] ברגע קטן עזבתיך שאינה אלא רגע קטן. ומ"ש כי אלף שנים כיום כו'. היינו בזמן הגלות וכמ"ש ואשמורה בלילה.

E este é [o sentido de] o que está escrito: “Por um breve instante Eu te abandonei”: não foi mais que um breve instante. E o que está escrito: “Pois mil anos são como um dia”, etc., refere-se ao tempo do exílio, como está escrito: “e uma vigília da noite”.

משא"כ לע"ל [לעתיד לבוא] שיתגלה אלקותו בעולם ואז עין בעין יראו וראו כל בשר שהכל נחשב לרגע ולזאת ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך פי' כשאקבצך ברחמים גדולים

Em contrapartida, no Tempo Vindouro, quando Sua Divindade será revelada no mundo, então “verão olho a olho” e “toda carne verá” que tudo é considerado um instante. Por isso: “Por um breve instante Eu te abandonei, mas com grande compaixão te reunirei”: isto é, quando Eu te reunir com grande compaixão,

דהיינו שיתגלה אלקותו אז תראה כי ברגע קטן עזבתיך וזהו יעלה ויבא זכרוננו כו'. שאינו אלא זכר בעלמא.

isto é, quando Sua Divindade for revelada, então verás que “por um breve instante Eu te abandonei”. E este é [o sentido de] “Que nossa lembrança suba e venha”, etc.: que ela é apenas uma lembrança.

8 וכשישים האדם הדברים האלה על לבו שכל העולם הוא תחת הזמן והזמן הוא נחשב כרגע לפניו ית'

E quando a pessoa leva estas coisas ao coração — que o mundo inteiro está sujeito ao tempo, e que o tempo é considerado como um instante diante Dele, bendito seja —

שהוא למעלה מהזמן ואין לפניו שום התחלקות זמן כלל והיתה בלבו כיקוד אש בוערת ותכלה נפשו לדבקה בו ית' וזהו תשובה קדמה לעולם.

que está acima do tempo, e diante Dele não há absolutamente nenhuma divisão do tempo — então seu coração será como uma chama de fogo ardente, e sua alma expirará [de anseio] por apegar-se a Ele, bendito seja. E este é [o significado de] “a teshuvá precedeu o mundo”.

שאין הפי' שהיתה קודם בריאת העולם. שאם אין עולם אין עון אשר חטא ואין תשובה.

Pois o significado não é que ela existia antes da criação do mundo: se não há mundo, não há transgressão que alguém tenha cometido, nem há teshuvá.

אלא הענין שהתשובה בכלות הנפש הוא למעלה מהזמן והעולם. שהוא לדבקה בו ית' באור א"ס ב"ה שאין לפניו שום התחלקות זמן כלל.

Mas a questão é que a teshuvá com o esgotamento da alma (kelot hanefesh) está acima do tempo e do mundo, pois consiste em apegar-se a Ele, bendito seja, à Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, diante de Quem não há absolutamente nenhuma divisão do tempo.

שמחמת התבוננות הזה בא לידי תשובה בכלות הנפש ועמ"ש בד"ה שיר השירים כמ"ש אני הוי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם פי' שאין לכם כלות הנפש הרי שכלות הנפש הוא מחמת לא שניתי.

Pois, em consequência desta contemplação, ele chega à teshuvá com o esgotamento da alma. E veja o que está escrito no discurso que começa “Cântico dos Cânticos”: conforme está escrito: “Eu, Havayá, não mudei, e vocês, filhos de Yaakov, não expiraram” — isto é, vocês não têm o esgotamento da alma. Assim, o esgotamento da alma resulta de “Eu não mudei”.

9 ועי"ז ימשיך אלקותו בעולם להיות לו דירה בתחתונים [ומוסיף אור באצילות] כמ"ש ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אתם כתיב חסר וי"ו וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] א"ת [אל תקרי] אותם אלא אתם מעלה עליהם הכתוב כאלו עשאוני.

E, por meio disso, ele fará descer Sua Divindade ao mundo, para que Ele tenha uma morada nos mundos inferiores [e acrescentará luz no Mundo de Atsilut (Emanação)], como está escrito: “E guardareis todos os Meus mandamentos e os cumprireis (osam)”: está escrito atem, sem um vav, e nossos Sábios, de abençoada memória, disseram: “Não leia osam (‘eles’), mas atem (‘vós’): a Escritura os considera como se tivessem Me feito.”

וכתיב (תהלים י"ו) שויתי ה' וגוי'. שהוא פי' כמו עשיתי כמו הוד והדר תשוה עליו (בתהלים כ"א).

E está escrito (Salmos 16): “Pus (shiviti) o Nome Havayá”, etc., o que significa “fiz”, como em “Majestade e esplendor puseste (teshaveh) sobre ele” (em Salmos 21).

והיינו כמ"ש ויעש דוד שם שכל עיקר כוונתו היה בתורתו ובתפלתו לעשות שם [וע' מזה בזהר פי' בחקתי דקיי"ג א' ב']:

E este é o sentido do que está escrito: “E David fez um nome”: pois a intenção principal de todo o seu estudo da Torá e de sua oração era fazer um nome [e veja a respeito disso no Zohar, Parshas Bechukosai, 113a-b].

10 ב ולהבין זה צריך להבין פי' לשם יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] שנתייחד קודם התפלה ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים וגם להבין פי' אותיות של שם הוי' ב"ה דהנה היו"ד מורה על הצמצום

2. Para compreender isso, é preciso compreender o significado de “Por amor à unificação do Santo, bendito seja Ele”, fórmula instituída antes da oração, “para unir o Nome yud-hei com vav-hei numa unidade perfeita”; e também compreender o significado das letras do Nome Havayá, bendito seja Ele. Ora, o yud indica o tsimtsum (contração),

כי עיקר התורה והמצות להיות לו דירה בתחתונים וכל העולמות עליונים ותחתונים הם בזמן שהוא כרגע לפניו ית' כו' וצריך לזה כמה בחי' וצמצומים והשתלשלות שיהיה בחי' זמן.

pois o propósito principal da Torá e das mitsvot é que Ele tenha uma morada nos mundos inferiores, e todos os mundos, superiores e inferiores, estão dentro do tempo, que é como um instante diante Dele, bendito seja, etc. Para isso, são necessários muitos níveis, contrações e a cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), para que exista a dimensão do tempo.

11 ובחי' הצמצומים היינו שיסלק בחי' עצמותו מכל וכל שהיא בחי' א"ס וישרה בזמן וגבול ועמ, ש מזה בד"ה ולא אבה כפי

O nível das contrações significa que Ele retira por completo o nível de Sua essência, que é o nível do Infinito (Ein Sof), e repousa no tempo e na limitação; veja o que está escrito a esse respeito no maamar que começa com “E Ele não quis”, na Parashat Ki Tetsei

כי תצא ואח"כ בחי' ה' שהוא התפשטות אורך ורוחב ואח"כ ו' שהוא המשכה בשמי' [בשמים] ממעל

Ki Tetsei. Depois [vem] o nível do hei, que é expansão em comprimento e largura; e, depois, o vav, que é uma descida “nos céus acima

ועל הארץ מתחת ולד' סטרי' בחינת ו"ק [וי קצוות] [וגם שמים רוחניים שהם בחי' אהבה ויראה כו' אש ומים כו']

e na terra abaixo”, e nas quatro direções, o nível das seis extremidades (vav ketzavot) [e também os céus espirituais, que são os níveis de amor e temor, etc., fogo e água, etc.].

וזהו בחי' הוי"ו שהוא המשכת אלקותו ממעלה למטה ואח"כ בחינת ה' תתאה וכן בכל השתלשלות העולמות מעולם ועד עולם נעשה צמצום והתפשטות המשכה והתפשטות

Este é o nível do vav, que é a descida de Sua Divindade de cima para baixo; e, depois, o nível do hei inferior. E assim também, ao longo de toda a cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), de um mundo a outro, há contração e expansão, descida e expansão.

ולכן נק' עולם מלשון העלם שהעלים והסתיר עצמותו ית' וזהו תשובה קדמה לעולם [ועמ"ש מענין התשובה בד"ה כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך כו']

Por isso é chamado olam (mundo), palavra derivada de he'elem (ocultação), pois Ele ocultou e escondeu Sua essência, bendito seja. E este é [o sentido de] “a teshuvá precedeu o mundo” [e veja o que está escrito sobre o tema da teshuvá no maamar que começa com “Pois esta mitsvá que Eu te ordeno”, etc.];

ע"ש ובמדרש בראשית רבה שם איתא שנאמר בטרם הרים יולדו מאותה השעה תשב אנוש כו' והיינו כמו שכתוב בד"ה כי ההרים ימושו כו'

veja lá. E no Midrash Bereshit Rabá, ali, está dito: “como foi dito: ‘Antes que os montes nascessem’; desde aquela mesma hora, ‘Tu fazes o homem voltar’”, etc. E isso corresponde ao que está escrito no maamar que começa com “Pois os montes podem se retirar”, etc.,

וחסדי מאתך לא ימוש כו' אמר מרחמך הוי' שזה הפסוק מדבר בגילוי רחמים גדולים לע"ל [לעתיד לבוא] ע"י התשובה ואזי ההרים ימושו כו' ע"ש והיינו לפי

“mas Minha bondade não se afastará de ti”, etc., “diz Havayá, que tem compaixão de ti”: este versículo fala da revelação de grande compaixão no Tempo Vindouro por meio da teshuvá; então “os montes podem se retirar”, etc.; veja lá. E isso ocorre porque

כי התשובה היא מבחי' ומדרגת בטרם הרים יולדו שקדמה לעולם שהיא גילוי מבחי' אנכי מי שאנכי כו' שלמעלה מבחי' הצמצומים דשם הוי' להיות עולם והעלם

a teshuvá vem do nível e do grau de “antes que os montes nascessem”, que precedeu o mundo: é uma revelação do nível de “Eu sou quem Eu sou” (Anochi mi she'Anochi), etc., que está acima do nível das contrações do Nome Havayá, pelas quais há um mundo (olam) e ocultação (he'elem),

דהיינו למעלה אפילו מעולם האצילות שמקבל מבחי' היו"ד דשם הוי' [וזהו פי' היחוד שיהיה יחיד ומיוחד אחר הצמצום וההתפשטות כמו קודם

isto é, acima até mesmo do Mundo de Atsilut (Emanação), que recebe do nível do yud do Nome Havayá]. E este é o significado da unificação: que Ele seja único e singular depois da contração e da expansão, assim como antes

לכן בלי שום שינוי אלא שבעוה"ז אין היחוד שלם עד ימות המשיח שאז עין בעין יראו וגוי וראו כל בשר וגוי

dela, sem nenhuma mudança. Mas, neste mundo, a unificação não é completa até os dias de Mashiach, pois então “verão olho a olho” etc., e “toda carne verá” etc.

אבל בעולמות עליונים גם עתה יכול לעשות היחוד שיתגלה יחודו וזהו והופע בהדר גאון עוזך.

Mas, nos mundos superiores, é possível efetuar a unificação mesmo agora, para que Sua unidade seja revelada. E este é [o significado de] “E aparece no esplendor da majestade de Tua força”.

פ"י שיאירו היודיין והווייין שהם בחי' צמצומים והתשלשלות המשכות והארת אור עליון [ע' עיין] בשער היחודים

Isto é, que os yuds e vavs brilhem — sendo eles os níveis das contrações e da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), das emanções e da radiância da luz superior [veja Shaar HaYichudim,

פ"ז [פרק ז'] ובמ"ח מסכת היחודים פ"ד] אור א"ס ב"ה יאירו גם למטה מטה אפי' [אפילו] בעוה"ז עד כי יידע כל פעול כו' דקאי על כל הברואים.

capítulo 7, e Mishnas Chassidim, Tratado HaYichudim, capítulo 4], a Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele — para que brilhem também muito abaixo, mesmo neste mundo, até que “toda criatura saiba” etc., o que se refere a todos os seres criados.

12 וסוף המאמר מוכיח שהכל ידעו וישיגו אלקותו ית' כי אפס זולתו שזהו לע"ל [לעתיד לבוא] שכ"כ [שכל כך] יאיר ויתגלה אור א"ס ב"ה עד שיהא נתפס ג"כ בשכל האנושי ומושג בהשגה גשמיי' [גשמיים].

E o final da passagem prova que todos conhecerão e apreenderão Sua Divindade, bendito seja Ele: que não há nada além Dele. Isso ocorrerá na Era Vindoura, quando a Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, brilhará e será revelada com tamanha intensidade que também será captada pelo intelecto humano e apreendida por meio de uma percepção física.

משא"כ בזמן שאין גילוי אור א"ס אלא בנפש אלקית של עובדי ה'. ואף גם זאת אינה בבחי' השגה אלא בבחי' אמונה אשר היא ירושה מאבות.

Ao passo que, no tempo presente, a Luz Infinita só é revelada na alma divina daqueles que servem a D'us; e mesmo nela, não como apreensão, mas como fé, que é uma herança dos antepassados.

ולכן כתיב לע"ל [לעתיד לבוא] כשיתגלה אור א"ס ב"ה ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאוונו. דהיינו מחמת גילוי בחי' הדר גאון עוזך שהן היודיין והווייין הנ"ל

Por isso está escrito a respeito da Era Vindoura, quando a Luz Infinita, bendito seja Ele, será revelada: “E entrarão nas cavernas das rochas e nas fendas da terra, diante do terror de Havayá e do esplendor de Sua majestade”; isto é, por causa da revelação do nível de “o esplendor da majestade de Teu poder”, que são os yudim e vavim mencionados acima

(ולשון הדר גאוננו יובן ע"ד מ"ש במ"א בפ"י כי גאה גאה כו' ומשם הוא המשכת היודי"ן ווי"ן הנ"ל להיות הגילוי אחר הצמצומים כמו קודם הצמצומים וזהו ממעמקים קראתיך הוי' כמ"ש בד"ה שובה ישראל עד ואז)

(A expressão “o esplendor de Sua majestade” será compreendida à luz do que está escrito em outro lugar sobre o significado de “Pois Ele é exaltado, exaltado”, etc.; e de lá vem a emanção dos yudim e vavim mencionados acima, para que a revelação após os tsimtsumim seja como era antes dos tsimtsumim; e este é [o significado de] “Das profundezas clamei a Ti, Havayá”, como está escrito no discurso que começa com “Retorna, ó Israel, até”) — e então

תפול אימה ופחד בגשמי" [בגשמיים] ממש מן המראה הגדול הזה אשר יראו כל בשר וישיגו פועל אלקים בקרב הארץ הלזו הגשמיות בשכל אנושי הגשמי. שלא יהא גשמיות העולם והאדם מעלים ומסתיר על אור ה':

cairão o terror e o pavor de maneira verdadeiramente física, diante desta grande visão que toda carne verá; e apreenderão a obra de D'us no meio desta terra física, por meio do intelecto humano físico, de modo que a fisicalidade do mundo e do ser humano não encubra nem oculte a luz de D'us.

13 ג והנה גילוי יחוד זה שיתגלה אור א"ס ב"ה שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן למטה בסדר ההשתלשלות שתחלת הזמן הוא מתגלה

3. Ora, a revelação desta unificação — que a Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, que está antes da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut) e acima do tempo, seja revelada abaixo, na ordem da hishtalshelut — começa a revelar-se no tempo

בבע"ת [בבעלי תשובה] ששב אל ה' בכל נפשו ומאודו בכלות הנפש מעומקא דלבא כי ע"י התשובה זו נמשך לו הארה מלמעלה מאור א"ס שלפני ההשתלשלות ולמעלה מהזמן

no baal teshuvá que retorna a D'us com toda a sua alma e toda a sua força, com o esgotamento da alma (kelot hanefesh), desde a profundidade do coração. Pois, por meio desta teshuvá, faz-se descer até ele uma iluminação do alto, da Luz Infinita que está antes da hishtalshelut e acima do tempo

(שהוא בחי' המתנשא מימות עולם כלומר שהוא מרומם למעלה מעלה מבחי' ומדרגת ימי עולם וימות עולם וכמ"ש מזה בד"ה אתם נצבים והיינו שבחינת ימות עולם הם מקור ושרש הזמן.

(que é o nível de “Aquele que Se exalta acima dos dias do mundo”, isto é, Ele está exaltado muito, muito acima do nível e da categoria dos “dias do mundo” (yemei olam, yemot olam), como está escrito a respeito disso no discurso que começa com “Vós estais de pé”; isto é, o nível dos “dias do mundo” é a fonte e a raiz do tempo.

ונק' אלף שנים בעיניך כיום כו' שאף שיום זה אינו בבחי' זמן ממש מאחר שכולל אלף שנים כאחת עכ"ז [עם כל זה] הוא מקור ושרש לבחי' זמן

E é chamado “Mil anos são aos Teus olhos como um dia”, etc.; pois, embora esse “dia” não esteja propriamente na dimensão do tempo, uma vez que contém mil anos como um só, ainda assim é a fonte e a raiz da dimensão do tempo,

ולכן נק' ימות עולם אבל הוא ית' בעצמו הוא מתנשא ומרומם לאין קץ מבחי' יומין אלו כי הוא למעלה מהזמן לגמרי)

e por isso é chamado “os dias do mundo”. Mas Ele próprio, bendito seja, está exaltado e elevado infinitamente acima do nível desses “dias”, pois está inteiramente acima do tempo).

ולזאת על ידי המשכת הארה זו גם האדם ימאס חיי הזמן לדבקה באור א"ס ב"ה עצמו ממש כנ"ל.

Portanto, por meio da descida desta iluminação, também a pessoa desprezará a vida temporal, para apegar-se à própria Luz Infinita, bendito seja Ele, como mencionado acima.

ואף מי שאין דעתו יפה כ"כ [כל כך] לדבקה בו מחמת גדולת ורוממות א"ס ב"ה ממש רק שצר לו

E mesmo aquele cuja mente não é suficientemente refinada para apegar-se a Ele por causa da grandeza e da exaltação do próprio Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, mas que apenas sente dor por

מקומו ושעתו שנמשך אחר הבלי הזמן ובחשך שמו יכוסה ומכיר ערכו ושפללותו ונעשה נבזה בעיניו נמאס מחמת שנק' רע ומנווול כו'.

seu lugar e seu tempo — por ter sido levado atrás das vaidades do tempo, e “seu nome fica encoberido na escuridão” —, e reconhece seu valor e sua baixaza, tornando-se “desprezível aos próprios olhos, repulsivo”, por ser chamado mau e repulsivo, etc. —

עכ"ז [עם כל זה] מאחר שמואס בחייו חיי הזמן נמשך עליו מאליו וממילא חסד ה' להיות בו גילוי אור א"ס ב"ה שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן

Ainda assim, uma vez que despreza sua vida — a vida temporal —, a bondade de D'us é atraída sobre ele por si mesma, naturalmente, de modo que nele haja uma revelação do Or Ein Sof, bendito seja Ele, que precede a cadeia descendente dos mundos e está acima do tempo.

כי גדול כח החסד עליון שמתפשט לאין קץ ותכלית וכמים היורדים ממקום גבהו למקום נמוך מאד.

Pois grande é o poder da bondade superna, que se estende sem fim nem limite, como a água que desce de seu lugar elevado para um lugar muito baixo.

14 ואדרבה במקום שנמוך מאד שם הם מתקבצים יותר כך החסד עליון נמשך ומתפשט דוקא במקום נמוך

Ao contrário: num lugar muito baixo, é ali que elas se acumulam em maior quantidade. Assim também, a bondade superior é atraída e se estende especificamente a um lugar baixo,

דהיינו במי שהוא שפל ונבזה בעיניו נמאס וגם הליות בחי' חסד ורחמים אינו נופל אלא על מי שהוא צריך לחסד ורחמנות וכמשל מי

isto é, em alguém que é humilde e “desprezível aos próprios olhos, repulsivo”. Além disso, como o nível de bondade e compaixão se aplica somente a quem precisa de bondade e compaixão — como no exemplo de alguém

שהוא תפוס בבית האסורים שאינו יכול לחזור על הפתחים נתעורר החסד והרחמנות כלכות בני האדם עליו עד שמביאין לו לחם ומזון לבית המאסר וכך הוא

que está preso e não pode sair pedindo de porta em porta: a bondade e a compaixão por ele despertam no coração das pessoas, até que lhe levam pão e alimento à prisão. E assim é

למעלה בחסד עליון שנמשך מאליו וממילא על האדם שצר לו מאד במה שנתפס במאסר הגוף והנפש הבהמית עד שיחפץ וישתוקק מאד להתפשט מלבושים צואים כו'

acima, com a bondade superior, que é atraída por si mesma, espontaneamente, a uma pessoa que sofre muito por estar presa na prisão do corpo e da alma animal, de modo que deseja e anseia intensamente despir-se das vestes imundas, etc.,

וחיייו אינם חיים בעיניו ולזאת מעורר רחמים רבים מלמעלה עד שנמשך עליו חיים וחסד מלמעלה ממקור החיים וחיי החיים אי"ס ב"ה ממש

e cuja vida não é vida aos seus próprios olhos. Por isso, ele desperta grande compaixão do Alto, até que vida e bondade sejam atraídas sobre ele do Alto, da fonte da vida e da Vida de todas as vidas, o Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, em Si mesmo.

וזהו מי אל כמוך שבח"י אל הוא בח"י חסד ואין החסד שיהיה כחסד עליון המתפשט

E este é [o sentido de] “Quem é um D'us (Kel) como Tu”: pois o nível de Kel é o nível de Chessed (bondade), e não há bondade como a bondade superior, que se estende

לאין קץ ותכלית מרום המעלות מאור אי"ס ב"ה ממש עד מדרגות התחתונות שמעשיי [שמעשיה] הגשמי [הגשמיים / הגשמיות / הגשמית] להחיות רוח שפלים אשר אסורים במאסר הגוף הגשמי.

sem fim nem limite, desde o mais elevado dos níveis, da própria Luz Infinita (Or Ein Sof), bendita seja Ela, até os níveis mais baixos do mundo físico de Assiá (Ação), “para reanimar o espírito dos humildes”, que estão presos na prisão do corpo físico.

(ובאדרא) (דק"ב א') ורזא דכתיב מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר. פי' עתיק יומין היינו בח"י המתנשא מימות עולם

(E no Idra) (132a): “E o segredo do que está escrito: ‘Quem é um D'us (Kel) como Tu’ foi dito a respeito de Atik Yomin.” O sentido de Atik Yomin é o nível de “Aquele que está exaltado acima dos dias do mundo”,

כי עתיק מלשון המעתיק הרים כלומר שנעתק ומרומם מבחינת ימות עולם וע"ש (דקל"ד ב').

pois Atik deriva da expressão “Aquele que desloca (ha'ma'atik) montanhas”; isto é, Ele está afastado e exaltado acima do nível dos “dias do mundo”. E veja ali (134b).

וזהו אל עליון גומל חסדים טובים כי אל היינו ע"ש [על שם] התלבשות אור אי"ס ב"ה במדת החסד כמ"ש חסד אל כל היום ואית חסד ואית חסד

E este é [o significado de] “o Kel Altíssimo, que concede boas bondades”: pois Ele é chamado Kel em razão do revestimento da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, no atributo de Chessed (bondade), como está escrito: “A bondade de Kel dura todo o dia”. E há chessed e há chessed:

היינו חסד דלבר דאקרי חסד עולם ובהתלבשות אור א"ס להיות עולם חסד יבנה נקי אל עולם

isto é, o chessed exterior (chesed de'lebar), que é chamado “bondade do mundo” (chesed olam); e, quando a Luz Infinita se reveste para que haja um mundo — “o mundo é construído pela bondade” —, Ele é chamado “Kel do mundo” (Kel olam).

אך חסד דלגאו שע"ז נאמר ובחסד עליון כל ימוט עליון דייקא שהוא מבחי' סוכ"ע זהו פי' אל עליון

Mas o chessed interior (chesed de'legav), a respeito do qual está dito: “e pela bondade suprema (chesed elyon) não vacilará” — “suprema” (elyon), especificamente, pois provém do nível da luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin) — este é o significado de “o Kel Altíssimo” (Kel elyon),

שהוא למעלה מעלה מבחי' ומדרגת חסד עולם וע"ז נאמר מי אל כמוך ועמ"ש בד"ה לסוסתי בשיר השירים בענין אדם אדמה לעליון כו' ע"ש.

que está muito, muito acima do nível e da categoria de chessed olam; e a respeito disso está dito: “Quem é um Kel como Tu?”. E veja o que está escrito no discurso que começa com “À minha égua”, em Shir HaShirim, sobre o tema de adam (homem), “serei semelhante (adameh) ao Altíssimo”, etc.; veja ali.

15 והנה מבחי' חסד עליון נמשך להיות גומל חסדים טובים שהוא להיות המשכת החסד למטה מטה ועמ"ש סד"ה ועתה יגדל נא כח אדי' כו'

Ora, do nível da bondade suprema [ela] é atraída para baixo, para que Ele seja “Aquele que concede bondades boas”, isto é, para que a bondade seja atraída cada vez mais para baixo. E veja o que está escrito ao final do discurso que começa com “E agora, que o poder de Ado-nai se engrandeça”, etc.;

ועמ"ש ע"פ ויגמול שקדים בפרשת קרח ובמ"א ע"פ חסדי ה' כי לא תמנו כו' וע"פ הוי' יחתו מריביו ועיין מ"ש בביאור ע"פ משה ידבר וע' בסידור האריז"ל [האר"י זכרוננו לברכה] בכוונת אוחילה לאל כו'.

e veja o que está escrito sobre o versículo “e produziu amêndoas maduras (vayigmol)”, na Parashat Korach; e, em outro lugar, sobre o versículo “As bondades de Havayá, pois não fomos consumidos”, etc., e sobre o versículo “Havayá — Seus adversários serão despedaçados”; e veja o que está escrito na explicação sobre o versículo “Moshe falaria”; e veja no Sidur do Arizal, de abençoada memória, a respeito da intenção de “Esperarei em Kel”, etc.

ועי' בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ שמיני בענין ישראל ישר אל וזהו אשריך ישראל מי כמוך כו'

E veja o comentário do Ramaz (Rabi Moshe Zacuto), no início da Parashat Shemini, sobre Yisrael como yashar Kel (“reto em direção a Kel”); e este é [o significado de] “Feliz és tu, Israel; quem é como tu?”, etc.

ועל דרך זה הוא משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] גבי בצלאל בצל אל היית וידעת כמ"ש בספר עמ"ה [עמק המלך] שער י"ג פ"מ:

E, seguindo essa mesma linha, é o que disseram nossos Sábios, de abençoada memória, a respeito de Betzalel: “Estiveste à sombra de Kel (betzel Kel), e soubeste”, como está escrito no livro Emek HaMelech, Sha'ar 13, capítulo 40.

16 ד אך כיצד יומשך ויתגלה חסד עליון מאור א"ס ב"ה ממש בבע"ת [בבעלי תשובה] שהיה רחוק מאור א"ס בתכלית

4. Mas como a bondade suprema, proveniente da própria Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, pode ser atraída para baixo e revelada em um penitente que estava completamente distante da Luz Infinita?

הנה ע"ז אמר הנביא נושא עון ועובר על פשע. וביאור הענין דהנה כגמרא איתא פלוגתא מר אמר נושא עון ומר אמר כובש עון.

A isso o profeta respondeu: “Ele carrega a iniquidade e passa por cima da transgressão.” A explicação do assunto é que, na Guemará, há uma controvérsia: um Sábio diz “Ele carrega (nosei) a iniquidade”, e outro Sábio diz “Ele suprime (kovesh) a iniquidade”.

17 ושניהם אמת כי הנה מעשה העבירה אשר יעשה האדם לחטוא באחת מכל המצות ל"ת [לא תעשה] או ביטול מ"ע [מצות עשה] הוא רע גמור.

E ambas as opiniões são verdadeiras. Pois o ato de transgressão que a pessoa comete, pecando contra qualquer uma das proibições ou deixando de cumprir uma mitzvá positiva, é um mal completo.

אך הכח המתאווה לדברים האסורים הוא הממשיך לבו לבטל מ"ע [ממצות עשה] הנה הכח ההוא אף שהוא מלובש ברע גמור מ"מ אין בכח זה חטא מצד עצמו

Mas a faculdade que deseja coisas proibidas, ou que atrai seu coração a deixar de cumprir uma mitzvá positiva — essa faculdade, embora esteja revestida de um mal completo, não tem, contudo, pecado em si mesma,

שהרי כח המתאוה הוא שוה בין באיסור בין בהיתר וכן כח הממשיך לבו אלא שהטה כח המתאוה כ"כ

[כל כך] עד שנתלבש במעשה העבירה או שהטה את כח הממשיך הלב עד שנמשך לסור מ"ע [מצות עשה]

pois a faculdade do desejo é a mesma, quer se dirija ao proibido, quer ao permitido, e o mesmo se dá com a faculdade que atrai seu coração; apenas, ele inclinou a faculdade do desejo a tal ponto que ela se revestiu no ato de transgressão, ou inclinou a faculdade que atrai o coração até que este fosse levado a afastar-se de uma mitzvá positiva.

אבל מצד כח המתאוה בעצמו הרי יש בכח זה להפוך לכבו מן הקצה אל הקצה מאהבה רעה לאהבת ה' וכמ"ש ואהבת בכל לבבך בשני יצריך שגם היצה"ר [היצר הרע] ישוב לאהבת ה'.

Mas, quanto à faculdade do desejo em si, ela tem o poder de transformar o coração de um extremo ao outro, do amor mau ao amor a D'us, como está escrito: "E amarás com todo o teu coração (leva-vecha)": com as duas inclinações, de modo que também a inclinação ao mal se volte ao amor a D'us.

18 והטעם כי באמת כח המתאוה מצד עצמו שרשו ויסודתו בהררי קדש בקדושה עליונה אלא שבירידת

המדרגות ונפילתן בשב"כ [בשבירת הכלים] נמשך שיהיה כח המתאוה גם לדבר עבירה.

A razão é que, na verdade, a faculdade do desejo, em si mesma, tem sua raiz e "seu fundamento nos montes sagrados", na santidade suprema; somente que, com a descida dos níveis e sua queda na quebra dos recipientes (shevirat hakeilim), sucedeu que a faculdade do desejo também passou a ser [atraída] por uma transgressão.

ולזאת כשישוב אל ה' יוכל להפוך לבו מן הקצה אל הקצה שגם כח המתאוה שהיה מלוכש בתאוה רעה ישוב לאהבת ה'

Portanto, quando retorna a D'us, ele pode transformar seu coração de um extremo ao outro, de modo que até mesmo a faculdade do desejo, que estava revestida num desejo mau, se transforme no amor a D'us

(ועמ"ש מזה ע"פ זאת חקת התורה בענין אפר הפרה ועמ"ש סד"ה ויאבק איש בענין שהעלו אבק עד

כסה"כ [כסא הכבוד])

(e veja o que está escrito a esse respeito sobre o versículo "Este é o estatuto da Torá", acerca das cinzas da novilha [vermelha]; e veja o que está escrito no final do discurso que começa "E um homem lutou", acerca de terem levantado poeira até o Trono da Glória).

אבל המעשה רע אשר יעשה האדם לחטוא בהנה מחמת שהוא באמת רע גמור מצד עצמו אי"א לו להתכלל בקדושה כי אין עבירה נעשית מצוה ואין לה תקנה

Mas o ato mau que uma pessoa pratica ao pecar por meio deles, por ser verdadeiramente um mal absoluto em si mesmo, não pode ser incluído na santidade, pois uma transgressão não se torna uma mitsvá, e não há como repará-la

אלא ביטולה והעברתה מן העולם כמ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] ואת רוח הטומאה אעביר וגוי' וזהו נושא עון וכובש עון נושא עון היינו הכח המתאווה לתאוה רעה

senão por sua anulação e remoção do mundo, como está escrito a respeito do Tempo Vindouro: "E removerei o espírito de impureza", etc. E este é [o sentido de] "carrega a iniquidade" e "suprime a iniquidade". "Carrega a iniquidade" refere-se à faculdade que deseja um desejo mau,

וכן המחשבה המלוכשת בתאוה זו שזהו נושא עון שמגביהו לעלות לשרשו להתכלל בקדושה עליונה להפוך לבו ומחשבותיו מן הקצה אל הקצה שגם כח המתאווה ישוב לאהבת ה'.

e também ao pensamento revestido nesse desejo; isso é "carrega a iniquidade", pois Ele o eleva para que ascenda à sua raiz e seja incluído na santidade suprema, transformando seu coração e seus pensamentos de um extremo ao outro, de modo que também a faculdade do desejo se transforme no amor a D'us.

וכובש עון היינו המעשה בפו"מ [בפועל ממש] שאין לה עלייה והתכללות בקדושה כ"א ביטול והעברה לע"ל [לעתיד לבוא] מ"מ גם עתה כובשה ומפילה בבחי' מצולות ים (ע' [עיין] בזח"ג [בוהר חלק ג] פ' אחרי דס"ג סע"ב [סוף עמוד ב] ובפ' אמור דק"א ע"ב ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם)

E "suprime a iniquidade" refere-se ao ato concreto, que não pode ascender nem ser incluído na santidade, mas apenas ser anulado e removido no Tempo Vindouro; contudo, mesmo agora Ele o suprime e o lança ao nível das "profundezas do mar" (veja o Zohar, Parte III, Parashat Acharei, final de 63b, e Parashat Emor, 101b, e no Mikdash Melech e no Ramaz, ali),

מקום הקליפות שלא תשוטט באויר העוה"ז להחטיא את האדם ולא ישוב לכסלה עד עת קץ שיבולע המות לנצח ואת רוח הטומאה אעביר כו'

o lugar das kelipot, para que ela não vague pelo ar deste mundo a fim de levar o homem a pecar, nem "retorne à insensatez", até o tempo do fim, quando "a morte será tragada para sempre" e "removerei o espírito de impureza", etc.

וזהו נושא עון ועובר על פשע כי פשע היא בחינת המעשה בפו"מ [בפועל ממש] הוא עובר ודורך עליה וכובשה במצולות ים.

E este é [o significado de] “Ele carrega a iniquidade e passa por cima da transgressão”: pois a transgressão (péscha) é o nível do ato em sua realização concreta; Ele passa por cima dela, pisa nela e a subjuga nas profundezas do mar.

משא"כ בחי' עון הוא נושא דהיינו בחי' כח המתאווה ומחשבות האדם ותחבולותיו (וע' עוד מענין נושא עון בזה"ג [בוהר חלק ג] קל"ב ב' קל"ג א' ק"מ ע"ב קמ"א א').

Ao passo que o nível da iniquidade (avon) Ele carrega: isto é, o nível da faculdade do desejo, bem como os pensamentos e os planos da pessoa (e veja mais sobre o tema de “carregar a iniquidade” no Zohar, Parte III, 132b, 133a, 140b, 141a;

ובפ' ויגש דר"ו ע"ב ע"פ עברו יחדיו ובפ' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם בע"א [באופן אחר] קצת). והנה על ידי שנושא עון ועובר על פשע הוא מסיר המסכים המבדילים.

e em Parshas Vayigash, 206b, sobre o versículo “Eles passaram juntos”, e no comentário de Ramaz ali, com uma pequena diferença). Ora, por meio de Ele carregar a iniquidade e passar por cima da transgressão, remove as telas que separam.

ואזי נמשך ממילא ומאליו חסד עליון להיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן על נפש האדם כי אני ה' לא שניתי כתיב ואתה הוא קודם שנברא כו' בלי שום שינוי

E então a bondade suprema é atraída de maneira natural, por si mesma, de modo que a própria revelação da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele — que precede a cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut) e está acima do tempo — se estende sobre a alma da pessoa. Pois está escrito: “Eu, Havayá, não mudei”, e “Tu és Ele antes de [o mundo] ser criado”, etc., sem qualquer mudança;

אך מה שאין זה בגילוי בנפש האדם הוא מחמת כי עונותיכם מבדילים והם המונעים ומעכבים גילוי זה mas o motivo pelo qual isso não se revela na alma da pessoa é que “as vossas iniquidades separam”, e são elas que impedem e retêm essa revelação.

אבל בהסיר המונע ממילא אין שום דבר חוצץ ונגלה כבוד ה' א"ס ב"ה ממש על נפשו.

Mas, quando o obstáculo é removido, então, naturalmente, nada absolutamente se interpõe, e “a glória de Havayá se revela”, o próprio Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, sobre a sua alma.

ה אך הנה כתיב לשארית נחלתו וארז"ל [ואמר רבותינו זכרונם לברכה] למי נושא עון ועובר על פשע למי שמשלים א"ע [את עצמו] כשירים.

5. No entanto, está escrito: “para o remanescente (she'erit) de Sua herança”, e nossos Sábios, de abençoada memória, disseram: “A quem Ele carrega a iniquidade e perdoa a transgressão? Àquele que se considera como sobras (shiráyim).”

19 והענין כי הנה כתיב אני הוי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם. פי' שהנביא קובל על בני יעקב

A explicação é a seguinte. Está escrito: “Eu, Havayá, não mudei, e vocês, filhos de Yaakov, não chegaram ao fim.” Isto é, o profeta queixa-se dos filhos de Yaakov:

כי הלא אני ה' לא שניתי שאתה הוא לאחר שנברא העולם כמו קודם שנברא שהוא למעלה מגדר הזמן והמקום ואין הזמן והמקום תופסים לפניו כלום

pois, certamente, “Eu, Havayá, não mudei” — “Tu és Ele” depois que o mundo foi criado, assim como antes de ser criado, pois Ele está acima dos limites do tempo e do espaço, e o tempo e o espaço não têm absolutamente nenhuma importância diante Dele.

ואי לזאת הוא לבדו הוא יחיד ומיוחד אחר שנברא העולם כמו קודם ואין עוד מלבדו ואפס זולתו ולמה אתם בני יעקב לא כליתם.

Portanto, somente Ele é único e singular depois que o mundo foi criado, assim como antes, e “não há nada além Dele”, e não existe nada à parte Dele. Então, por que vocês, filhos de Yaakov, não chegaram ao fim?

פי' שאין לכם כלות הנפש לצאת ממאסר הגוף ומגרתקו שלא למשוך אחר צרכי גופו רק לדבקה בו ית' בא"ס ב"ה ובמדותיו כל היום

Isto é, por que vocês não têm o esgotamento da alma (kelot hanefesh), para sair da prisão do corpo e de seu invólucro — para não serem atraídos pelas necessidades do corpo, mas somente se apegarem a Ele, bendito seja, ao Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, e aos Seus atributos, durante todo o dia?

כי גם אם לבכו יבין שהאמת כן הוא דכולא קמיה כלא חשיב מ"מ לא יתפעל בנפשו שיהא נוגע לו אל עצמי' [עצמיות] הנפש מקרב איש ולב עמוק שתכלה אליו ית' הנפש בתשוקה וצמאון כו'

Pois, ainda que seu coração compreenda que esta é a verdade, que “tudo diante Dele é considerado como nada”, ele, contudo, não será comovido em sua alma de modo que isso toque a própria essência da alma, “o íntimo do homem e um coração profundo”, para que a alma se esgote em direção a Ele, bendito seja, em anseio e sede, etc.

[ועמ"ש מזה בד"ה בחודש השלישי לצאת] והסיבה לזה ביאר הנביא באמרו בני יעקב כי יעקב הוא יו"ד עקב בחי' חכמה שירדה בעקביים וסוף המעשה במדרגות

[E veja o que está escrito sobre isso no discurso que começa “No terceiro mês após a saída”.] O profeta explicou a razão disso ao dizer “filhos de Yaakov”: pois Yaakov é yud-akev (yud-calcanhar), o nível de Chochmá (sabedoria) que desceu aos calcanhares e à ação final, nos níveis

תחתונות דעשי' [דעשיה] גשמי' [גשמיים / גשמיות / גשמית] ובני יעקב הם המקבלים מבחי' עקביים שהנפש נלקחה משם ולפיכך אין הנפש מתפעלת מדברים דקים ורוחניים ואינה בטלה כ"כ [כל כך] באור א"ס ב"ה שלמעלה מההשתלשלות שאינו מאיר לה

mais inferiores, do mundo físico de Assiá (Ação). E os filhos de Yaakov são aqueles que recebem do nível dos calcanhares, pois a alma foi tirada de lá. Por isso, a alma não é comovida por assuntos sutis e espirituais e não se anula tanto diante da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendita seja, que está acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), pois ela não brilha para a alma

אלא בריחוק מקום וכמציץ מן החרכים בבחי' מקיף ואינו נכנס בפנימית הלב להיות תוכו רצוף אהבה בכלות הנפש ממש.

senão de longe, e “como quem espreita pelas grades”, na modalidade de uma luz abrangente [makif]; ela não entra no íntimo do coração, para que “seu interior esteja revestido de amor”, com o verdadeiro esgotamento da alma.

20 והגם שמצד עצמיות הנפש אפי' [אפילו] היא ממדרגה התחתונה מאד הרי היא מ"מ נפש אלקית והיתה בטלה באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש כנר בפני האבוקה.

E embora, quanto à essência da alma, mesmo que ela seja de um nível muito baixo, ainda assim é uma alma divina e estaria efetivamente anulada diante da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, como uma vela diante de uma tocha,

אמנם מצד התלבשותה בנפש הבהמית הנה הנפש אשר היא ממדרגה התחתונה הרי היא מלובשת מאד ומושרשת בטבע הנפש הבהמית ומשוך אחר צרכי גופו וקשה לה ליפרד ממנו

no entanto, quanto ao seu enclausuramento na alma animal, a alma que é de um nível muito baixo está profundamente enclausurada e enraizada na natureza da alma animal, é arrastada pelas necessidades do corpo e tem dificuldade de se separar dele

(ועמ"ש מזה סד"ה כי אתה נרי) מחמת שהיא בבחי' ישות וגסות רוח דהיינו שהרוחניות היא בבחי' גסות ועביות.

(e veja o que está escrito sobre isso ao final do discurso que começa com “Pois Tu és minha lâmpada”), porque ela se encontra num estado de existência autocentrada (yeshut) e de espírito grosseiro; isto é, sua espiritualidade está num estado de grosseria e densidade.

ולזאת נמשכת אחר דברים גסים ועבים ואינה מתפעלת מדברים דקים ורוחנים כי גסות וחומריות הגוף הם המלבישים את הנפש מראשה ועד רגלה ובפרט

Por isso, ela é atraída por coisas grosseiras e densas e não se comove com coisas sutis e espirituais, pois a grosseria e a materialidade do corpo são aquilo que reveste a alma da cabeça aos pés. E especialmente

בבע"ת [בבעלי תשובה] שמתחלה נמשך אחר צרכי גופו וקשה לו ליפרד ממנו מחמת שהוא מלובש ומושרש בטבע גסות וחומריות הגוף ונפש הב המית המלבישים אותו.

no caso de um penitente (baal teshuvá), que inicialmente foi arrastado pelas necessidades do corpo e tem dificuldade de se separar dele, porque está revestido e enraizado na natureza grosseira e material do corpo e da alma animal, que o revestem.

והתלבשות זו נקרא בר"מ [ברעיא מהימנא] בשם סרכות הריאה (ועי' מזה ג"כ ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' פנחס דרכ"ז סע"ב [סוף עמוד ב] ודרכ"ח ע"א)

Esse enclausuramento é chamado no Raaya Mehemna de “aderências do pulmão” (sirchos hare'ah) (veja também sobre isso no Raaya Mehemna, Parashat Pinchas, final de 227b e 228a),

שהריאה נסרכת ודבוקה ומושרשת עד שאינה יכולה להניף על הלב (עי' ברע"מ [ברעיא מהימנא] שם דרל"א סע"א [סוף עמוד א] ודרל"ד א' ודרל"ה)

pois o pulmão fica aderido, preso e enraizado, a ponto de não poder agitar-se sobre o coração (veja o Raaya Mehemna citado, final de 231a, 234a e 235).

כי אין לה כח להעלות כנפיה לפרחא ולסלקא קדם מלכא ולכך היא דבוק ומושרש בצרכי גופו.

Pois ele não tem força para erguer as asas, “voar e subir diante do Rei”, e por isso fica preso e enraizado nas necessidades do corpo.

ואינו מרגיש רק עצמו ורצונו ולזאת אף אם לבבו יבין האמת שהעולם שהוא תחת הזמן ומקום הוא כאין ואפס ובטל באוא”ס [באור אין סוף] ב”ה שלמעלה מן ההשתלשלות שאינו בגדר זמן ומקום כלל.

E ele sente apenas a si mesmo e à própria vontade. Portanto, mesmo que seu coração compreenda a verdade — que o mundo, sujeito ao tempo e ao espaço, é como nada e nulidade, e está anulado na Luz Infinita, bendito seja Ele, que está acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut) e não se encontra de modo algum nos limites do tempo e do espaço —

מ”מצ [מ”מ] קשה לו לצאת ממאסר הגוף ואומר מה אעשה שכך נוצרתי. והעצה היעוצה לזה בזהר פ’ שלח (דקס”ח א’)

ainda assim, é-lhe difícil sair da prisão do corpo, e ele diz: “O que posso fazer? Fui criado assim.” E o conselho dado para isso no Zohar, Parshas Shelach (168a), [é:]

אעא דלא סליק ב” [ביה] נהורא מבטשין ל” גופא דלא סליק ב” [ביה] נהורא דנשמתא מבטשין ל”
 “Um tronco no qual a luz não se eleva é golpeado; um corpo no qual a luz da alma não se eleva é golpeado.”

דהיינו להשפיל א”ע [את עצמו] מזה עצמו שיהא רע בעיניו המעשה שקשה עליו פרידתו מן הגוף וישים אל לבו שגם פושעי ישראל פורקי עול העובר כמה עבירות רק למלאות תאותו.

Isto é, humilhar-se por causa dessa mesma coisa: que lhe pareça ruim que lhe seja difícil separar-se do corpo; e levar em consideração que até mesmo os transgressores de Israel que se livram do jugo — aquele que comete muitas transgressões apenas para satisfazer seu desejo —

21 והגם שיודע שאין בהם ממש אעפ”כ [אף על פי כן] לא יציל את נפשו מלילך בדרכים כאלו. לפי שאינו רוצה לסבול שפלות ודחקות ולזאת הוא מתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי

embora saiba que não há nada de substancial neles, ainda assim não salva a própria alma de seguir por esses caminhos, porque não quer suportar rebaixamento e dificuldades; por isso, “abençoa a si mesmo em seu coração, dizendo: “Terei paz,

כי בשרירות לבי אלך כי טבעי גרמה לי ובאמת אין זו טענה כי צריך לשנות את טבעו ולשבור תאוותו ולסבול חיי צער נגד כחשו בה'.

pois seguirei a obstinação do meu coração” — porque minha natureza me levou a isso. Mas, na verdade, isso não é argumento, pois ele precisa mudar sua natureza, quebrar seu desejo e suportar uma vida de sofrimento, como contrapartida por ter negado D'us.

וכך ישים האדם אל לבו לשבור תאות הגוף וחומריותו שלא יהא מונע ומעכב גילוי אור א"ס ב"ה וקדושתו ליבטל וליכלל כו'

Assim também, a pessoa deve dispor o coração a quebrar os desejos do corpo e sua materialidade, para que não impeçam nem retardem a revelação da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, e de Sua santidade, [a fim de] anular-se e incluir-se etc.

ואם אינו משבר תאוותו ורוצה בטבעו כתולדתו שקשה לו ליפרד מטבעו הרי טענתו טענת פושעי ישראל ממש:

E, se não quebra seu desejo e quer permanecer em sua natureza tal como nasceu, por lhe ser difícil separar-se de sua natureza, então seu argumento é exatamente o argumento dos transgressores de Israel.

22 והנה כשיעמיק ויתבונן בדברים האלה ויראה עד היכן מגיע רעת ישותו וגסותו יבטש א"ע [את עצמו]

וישפיל נפשו כעפר והגם שביטוש והשפלה זאת אינה מעצמות הנפש בטבעה

Ora, quando contemplar profundamente essas coisas e perceber até que ponto chega o mal de sua própria existência e de sua grosseira materialidade, ele golpeará a si mesmo e humilhará sua alma como o pó. E embora esse golpe e essa humilhação não provenham da essência da alma por sua própria natureza,

אלא ע"י יגיעה בהעמקת ההתבוננות. הנה ע"ז אמר דוד המע"ה [המלך עליו השלום] לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה.

mas somente por meio do esforço em aprofundar a contemplação. A esse respeito, o rei David, de abençoada memória, disse: “Um coração quebrantado e esmagado, ó D'us, Tu não desprezarás.”

דלכאורה אינו מובן וכי ס"ד שהלב נשבר ונדכה יחשב לבזיון עד שאמר דוד המע"ה [המלך עליו השלום] לא תבזה.

Pois, à primeira vista, isso não se entende: acaso alguém poderia pensar que um coração quebrantado e esmagado seria considerado desprezível, a ponto de o rei David, de abençoada memória, ter dito: "Tu não desprezarás"?

23 והלא אדרבה שבח הוא ללב שיהא נשבר ונדכה וכמ"ש זבחי אלקים רוח נשברה וכתוב מרום וקדוש אשכון ואת דכא כו'.

Ao contrário, é certamente um louvor para o coração estar quebrantado e abatido, como está escrito: "Os sacrifícios de D'us são um espírito quebrantado"; e está escrito: "Habito no alto e em santidade, e com o abatido (daka)", etc.

אך הענין יובן בביאור מלת ונדכה שהוא לשון נפעל משא"כ מלת דכא הוא שם דבר כי מי שהוא דכא באמת ודאי שבח הוא לו אשכון ואת דכא

Mas isso será compreendido explicando a palavra venidkeh, que está na forma passiva (nif'al), ao passo que a palavra daka é um substantivo. Pois, para aquele que é verdadeiramente daka, abatido, isso certamente é um louvor: "Habito [...] com o abatido".

(וע' בזהר פ' אמור ד"צ סע"ב [סוף עמוד ב] ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם ועמ"ש בפ' עקב סד"ה ארץ הרים ובקעות וע' בזהר פ' בח"ב [בזהר חלק ב'] פקודי דר"ג א'. עוד נזכר ענין ואת דכא בזהר ח"א [חלק א'] קפ"א א'. ח"ב [חלק ב'] פ"ו ב'. ח"ג [חלק ג'] ט' א')

(E veja sobre isso o Zohar, Parashat Emor, fim de 90b, e o Mikdash Melech ali; e veja o que está escrito em Parashat Eikev, no fim do discurso que começa "Uma terra de montanhas e vales"; e veja o Zohar, Parte II, Pekudei, 233a. O tema de "e com o abatido" é mencionado também no Zohar, Parte I, 181a; Parte II, 86b; Parte III, 9a.)

אבל נדכה היינו שע"י יגיעה בהעמקת ההתבוננות הוא משפיל א"ע [את עצמו] ונעשה נדכה ע"י פעולה שעושה בנפשו או ע"י שהקב"ה שולח עליו יסורין מלמעלה להכניע ולהשפילו וסד"א [וסלקא דעתך אמינא] מאחר שאינו דכא באמת לאמיתו מצד עצמו אין זה כלום.

Mas nidkeh significa que, por meio do esforço em aprofundar a contemplação, ele se humilha e se torna abatido por uma ação que realiza em sua alma; ou porque o Santo, bendito seja Ele, envia sofrimentos sobre ele do Alto, para subjugá-lo e humilhá-lo. E poderia pensar-se que, como ele não é verdadeiramente, de fato, daka por si mesmo, isso não tem valor algum.

לזה התפלל עליו דוד המע"ה [המלך עליו השלום] שגם לב נשבר ונדכה ע"י פעולה לא תבוז עכ"פ [על כל פנים] שגם בפעולת הנדכה יהא גילוי אור א"ס ב"ה

Por isso o rei David, de abençoada memória, rezou em seu favor: que mesmo um coração quebrantado e abatido por meio de uma ação, “Tu não desprezarás” — isto é, que, pelo menos, também na ação de ser abatido haja uma revelação da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele;

דהיינו שיהא בטל לאוא"ס [לאור אין סוף] ב"ה המקיף עליו מלמעלה הגם שאינו נכנס בפנימית לבו וכנ"ל (וגדולה מזו איתא בגמרא בפרק יש בערכין) (ד"י ב')

isto é, que ele seja anulado diante da Luz Infinita, bendito seja Ele, que o circunda do Alto, embora ela não entre na parte interior de seu coração, como mencionado acima. (E algo ainda maior que isso é declarado na Guemará, no capítulo Yesh BaArachin) (16b),

בענין ענוה שלא לשמה כו' עוד עיין מענין רוח נשברה לב נשבר ונדכה בגמרא פ"ק [פרק קמא] דסוטה (דף ה' ע"ב)

a respeito da humildade não por si mesma, etc. Veja também sobre o tema de “um espírito quebrantado” e “um coração quebrantado e abatido” na Guemará, primeiro capítulo de Sotah (5b);

פ"ו דסנהדרין (דמ"ג ע"ב) וברכות ר"פ צו את אהרן וב' נשא פייג בפסוק ביום הרביעי נשיא לבני ראובן.

sexto capítulo de Sanhedrin (43b); e no Midrash Rabbah, no início de “Ordena a Aharon”, e em Parashat Nasso, capítulo 13, sobre o versículo “No quarto dia, o príncipe dos filhos de Reuven”;

ובזח"ג [ובזהר חלק ג] בפ' פינחס (דר"מ [דרעיא מהימנא] ע"א ודרמ"ז א') ברע"מ [ברעיא מהימנא] ובפ' ויקרא (דף ה' ע"א) ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שם שהאריך בזה.

e no Zohar, Parte III, Parshas Pinchas (240a e 247a), no Raaya Mehemna; e em Parshas Vayikra (5a), e no comentário do Ramaz ali, que discute isso longamente;

ובסבא דשמפטים (דק"ח א') וברע"מ [וברעיא מהימנא] פ' בהעלותך (דקנ"ג א') ועוד נזכר מזה בזח"א [בזהר חלק א] [קצ"ח א'] ח"ב [חלק ב'] [ס"א סע"א [סוף עמוד א] פ"י ב'] ח"ג [חלק ג'] (ט' א' מ"ט סע"א [סוף עמוד א] דרכ"ד סע"ב [סוף עמוד ב]) ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם:

e no Sava de Mishpatim (108a), e no Raaya Mehemna, Parshas Beha'aloscha (153a). Isso é mencionado ainda no Zohar, Parte I (198a); Parte II (final de 61a, 86b); Parte III (9a, final de 49a, final de 224b); e no Mikdash Melech ali.

24 ו זהו לשארית נחלתו למי שמשים אי"ע [את עצמו] כשיריים. דהיינו שמשים עצמו בהיותו מלוכש בגוף בהשתלשלות המדרגות בבחי' זמן ומקום.

6. E isto [é o significado de] “para o remanescente (she'erit) de Sua herança”: para aquele que se considera como sobras (shirayim). Isto é, ele se considera — estando revestido num corpo, na cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), na dimensão do tempo e do espaço —

כשיריים שמלמעלה מן ההשתלשלות הנמשך לו בבחינת מקיף והיינו כשיעמיק ויתבונן בשפלותו איך שהוא מוטבע ומלוכש מאד בנפשו הטבעית אשר עי"ז רחוק הוא מאוד מאור אי"ס ב"ה שאינו נמשך אליו

como as sobras daquilo que está acima da hishtalshelut, que lhe é estendido na forma de uma luz abrangente (makif). Isto é, quando ele medita profundamente sobre sua baixeza — sobre como está profundamente imerso e revestido em sua alma natural, por causa da qual está muito distante da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendita seja Ele, que lhe é estendida

אלא בבחי' מקיף שע"י נעשה בחי' נדכה כנ"ל מזה נמשך שיהא הוא בטל לבחי' המקיף שעליו.

somente como um makif; assim, por meio disso, ele se torna esmagado (nidkeh), como mencionado acima — e disso decorre que ele se anula diante do makif que está sobre ele.

וזהו לשארית נחלתו שהשיריים שהם למעלה מבחי' ההשתלשלות הם בחי' נחלתו נחלת יעקב נחל מלשון המשכה

E isto é “para o remanescente de Sua herança”: as sobras, que estão acima da hishtalshelut, são o nível de “Sua herança” (nachalaso), “a herança de Yaakov” — nachal é uma expressão de algo que se estende,

דהיינו ההמשכה וההארה שמאור אי"ס ב"ה ויעקב חבל נחלתו (ועד"ז שנתבאר כאן בפ"י לשארית מבואר ג"כ בזהר ס"פ ויצא)

isto é, a extensão e a irradiação da Luz Infinita, bendita seja Ele; e “Yaakov é a porção (chevel) de Sua herança”. (E, de modo semelhante ao que é explicado aqui sobre o significado de “remanescente”, também se explica no Zohar, no final da Parashat Vayetse)

(דקמ"ו ע"ב) בפי' שאר ישוב שאר יעקב אליו ברכאן אחרנין דאשתארו. וכתוב והיה שארית יעקב כו' כטל כו'.

(146b), a respeito do significado de “Um remanescente retornará, o remanescente de Yaakov”: “Estes são as outras bênçãos que restaram”. E está escrito: “E o remanescente de Yaakov será”, etc., “como o orvalho”, etc.

ופי' דאשתארו היינו שאינן מאירים עכשיו בבחי' גילוי וזהו ע"ד מש"כ [מה שכתוב] בפי' לשארית כשיריים כו'

O significado de “que restaram” é que elas não brilham agora de maneira revelada; e isso corresponde ao que está escrito sobre o significado de “remanescente” como “sobras”, etc.

אך הנחלה וההמשכה היא באה בבחי' מקיף בלבד וזהו נחלה עבר על נפשנו שאינה נכנסה בפנימיות הלב להיות תוכו רצוף אהבה לה' בכלות הנפש ממש מעומקא דלבא.

Mas a herança e a extensão vêm somente na forma de um makif. E isto [é o significado de] “O riacho (nachlah) passou sobre nossa alma”: ele não entra na dimensão interior do coração, de modo que “seu interior é incrustado de amor” por D'us, com a verdadeira extinção da alma (kelot hane-fesh), desde a profundidade do coração.

25 ומ"מ מאחר שנעשה עי"ז בחי' נדכה יצר לו מאד מה שגופו ונפשו הבהמית מלבישים את הנפש ונעשה שפל בעיניו הרי הוא בטל לבחי' המקיף שעליו ומשים עצתו כשיריים ונמשך עליו חסד עליון להיות נושא עון

Ainda assim, uma vez que por meio disso ele se torna nidkeh — sente grande dor pelo fato de seu corpo e sua alma animal revestirem a alma, e torna-se humilde aos próprios olhos —, ele se anula diante do makif que está sobre ele e considera-se como sobras, e a bondade suprema é atraída sobre ele, para “suportar a iniquidade

ועובר על פשע שהחסד עליון מתפשט במקום נמוך יותר כנ"ל ועי"ז יכול להעלות נפשו ולקשרה באור ה' א"ס ב"ה וקדושתו ולצאת ממאסר ונרתק הגוף והנפש הבהמית המלבישים את נפשו האלקית שלא יהא מושרש ומודבק בהן

e passar por cima da transgressão”, pois a bondade suprema se estende ainda mais a um lugar inferior, como mencionado acima. Por meio disso, ele pode elevar sua alma e vinculá-la à luz de D'us, o Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, e à Sua santidade, e sair da prisão e do invólucro do corpo e da alma animal que revestem sua alma divina, de modo que não fique enraizado nem preso neles.

כי החסד נמשל למים ומים מנתקין סרכות הריאה כשמשקין את הבהמה. וכך החסד גובר ומפריד הנפש האלקית מהתלבשותה והתקשרותה במאסר הגוף ליבטל וליכלל אליו ית':

Pois a bondade (Chessed) é comparada à água, e a água desfaz as aderências do pulmão quando se dá de beber ao animal. Da mesma forma, a bondade prevalece e separa a alma divina de seu revestimento e de seu vínculo na prisão do corpo, para que se anule e se inclua Nele, bendito seja Ele.

LikuteiTorah.com
A PARASHÁ CHASSÍDICA

Sobre esta edição

Esta edição contém o texto hebraico e a tradução em português.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nossa tradução em português, feita a partir da nossa tradução inglesa do hebraico, sem as notas da Kehot: CC BY 4.0.

Esta edição como um todo: CC BY-NC 4.0. Pode ser copiada, impressa e compartilhada livremente, citando a Kehot Publication Society e likuteitorah.com; não pode ser vendida. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

A tradução para o português foi feita a partir da edição em inglês de likuteitorah.com com ajuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), com o hebraico ao lado para conferência; ainda não foi revisada por um editor humano. Confira com o hebraico tudo o que for importante.

O Rebe pediu que os maamarim da parashá da semana, a “Parashá chassídica”, sejam estudados durante essa semana, distribuídos pelos seus sete dias (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por que estudá-la, e as brachot do Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Um projeto gratuito e sem fins comerciais; nada aqui é vendido. Sem afiliação com a Kehot, o Sefaria ou a Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/pt/likutei-torah/rosh-hashanah/5/

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak